\$TECH 16 Str. 1/3

Serverové operační systémy (specifika serverových operačních systémů, rozdíly mezi OS pro osobní počítač a pro server, serverové služby, správa uživatelů)

Server - označení pro počítač, který poskytuje nějaké služby nebo počítačový program, který tyto služby realizuje

HW serveru - zvykem je stavět server výkonnější, než jsou obyčejné stanice pro uživatele. Bývají vyrobeny ve vyšší kvalitě, s pečlivějším testováním, s delší zárukou, poskytován rychlejší servis v případě poruchy. Může obsahovat záložní (redundantní) komponenty (dva zdroje, diskové pole RAID, ...) speciální monitorovací software atd.

specifika serverových operačních systémů

- GUI nebývá k dispozici nebo jen volitelně (co to pro TH znamená jako uživatele/administrátora Windows 2003 serveru? Ty jsou přeci plně GUI, narozdíl od 2008)
 nedokážu posoudit ⁽³⁾
- Možnost konfigurace a aktualizace HW i SW bez restartu
- Dokonalé pravidelné online zálohovaní kritických dat
- Vysoká bezpečnost systému, dat a ochrana paměti
- Často jsou schopny reagovat na chyby HW (procesoru, disku, přehřívání...) a kromě varování operátora sami provést nápravná opatření

rozdíly mezi OS pro osobní počítač a pro server (SOS)

 Současné OS jsou obvykle univerzální a mohou sloužit jako osobní počítač i jako server. U SOS je však kladen vysoký důraz na stabilitu, škálovatelnost, bezpečnost a výkon.

serverové služby

- World Wide Web (www nebo jen web) nezaměňovat web a internet. Internet je globální systém vzájemně propojených počítačových sítí (vím, že to víte ©), web je pouze jedna ze služeb využívaných na internetu. Web je tedy systém prolinkovaných hypertextových dokumentů a dalších prostředků. (HTTP TCP Port 80)
- **souborový server (File Server FS)** slouží např. v podnikové síti jako centrální úložiště dat (dokumentů). Výhodou FS je centralizovaná správa, úspora nákladů, snadnější zálohování, údržba, podpora sdílení dat atd.
- databázový server slouží jako úložiště strukturovaných dat (databází). V širším smyslu jsou součástí databáze i softwarové prostředky, které umožňují manipulaci s uloženými daty a přístup k nim. Tento software se v české odborné literatuře nazývá systém řízení báze dat (SŘBD).
- proxy server (PS)– prostředník mezi klientem a cílovým počítačem (serverem), překládá klientské požadavky a vůči cílovému počítači vystupuje sám jako klient. Přijatou odpověď následně odesílá zpět na klienta. Může se jednat jak o specializovaný hardware, tak o software provozovaný na běžném počítači. Proxy server odděluje lokální počítačovou síť (intranet) od Internetu.
- **Domain Name Systém** systém, který překládá doménové jméno na IP adresu. Důvodem je to, že PCs pracují pouze s číselnou IP adresou, zatímco pro člověka je jmenný název lépe zapamatovatelný. (TCP/UDP Port 53)
- Elektronická pošta (e-mail) způsob odesílání, doručování a přijímání zpráv přes elektronické komunikační systémy. Mezi počítači na internetu se vyměňují zprávy pomocí Simple Mail Transfer Protocol (SMTP TCP Port 25) a softwaru typu MTA (Mail Transfer Agent) jako např. Sendmail. Uživatelé mívají na svém počítači nainstalován program, který

\$TECH 16 Str. 2/3

se nazývá e-mailový klient. Ten stahuje zprávy z **poštovního serveru** použitím protokolů POP (Post Office Protocol) (TCP Port 110)

- **file transfer protokol (FTP)** standardní síťový protokol pro přenos souborů. V protokolu je použit model klient-server. FTP server poskytuje data pro ostatní počítače. Klient se k serveru připojí a může provádět různé operace (výpis adresáře, změna adresáře, přenos dat atd.). Operace jsou řízeny sadou příkazů, které jsou definovány v rámci FTP protokolu. FTP běžně pracuje na dvou portech, 21 a 20 a běží výhradně přes TCP (Transmission control protocol). FTP server naslouchá na portu 21 na příchozí spojení z FTP klienta. Na tomto portu běží příkazy, které zachytává server. Na portu 20 se přenáší pouze data, nikoliv příkazy. Jakmile se začnou stahovat data, na příkazovém portu se nic nepřenáší
- chat and instant messaging Chat je krátká komunikace nebo rozhovor dvou nebo více lidí prostřednictvím komunikační sítě. V technologickém smyslu se původně jednalo o čistě textovou formu komunikace, při které mohly být vyměňovány pouze znaky. Pro chat byl zaveden komunikační protokol IRC (TCP/UDP Port 531). Ještě častější variantou chatu je služba známá jako instant messaging. Mezi nejpoužívanější příklady této služby patří Jabber, ICQ nebo MSN. Instant messaging (IM) umožňuje svým uživatelům sledovat, kteří jejich přátelé jsou právě připojeni, a dle potřeby jim posílat zprávy, chatovat, přeposílat soubory mezi uživateli a i jinak komunikovat. Hlavní výhodou oproti používání např. emailu spočívá v principu odesílání a přijímání zpráv v reálném čase
- streaming audio and video Streaming (z angl. stream proud) je technologie kontinuálního přenosu audiovizuálního materiálu mezi zdrojem a koncovým uživatelem. V současné době se streamingu využívá především pro přenášení audiovizuálního materiálu po internetu (webcasting). Webcasting může probíhat v reálném čase (internetová televize nebo rádio), nebo systémem Video on demand (YouTube). Pro streamování videa více uživatelům zároveň musí mít provozovatel k dispozici kromě obsahu také ještě streamovací server, který zajišťuje komunikaci s cílovými počítači a plynulé vysílání dat. (asi UDP Port 5004 Real-time Transport Protocol (RTP) je protokol standardizující paketové doručování zvukových a obrazových (video) dat po internetu)
- Online gaming Online hra je počítačová hra, která umožňuje pomocí internetu nebo jiné počítačové sítě hraní dané hry více hráči.

správa uživatelů – řádná správa uživatelů je nezbytná pro zachování bezpečného systému. Každý uživatel v síti má svůj **uživatelský účet**. Tím mu lze určit práva, která mu umožní přístup ke konkrétním síťovým zdrojům, zatímco k ostatním mu je přístup odepřen. Účet nese další informace o uživateli, včetně například přihlašovacích hodin, kdy je uživateli povoleno přihlásit se k síti pouze v určitém časovém intervalu či datum **expirace účtu**, pomocí kterého se účet automaticky zakáže v určitý den. Přihlašování uživatele do sítě je vlastně první krok k **autentifikaci** a **autorizaci** uživatele v síti.

- Autentifikace autentizace proces ověření identity uživatele
 - o podle toho, co uživatel zná (zná správnou kombinaci **uživatelského jména** a **hesla** nebo PIN)
 - podle toho, co uživatel má (nějaký technický prostředek, který uživatel vlastní USB dongle, smart card, privátní klíč apod.)
 - o podle toho, čím uživatel je (uživatel má biometrické vlastnosti, které lze prověřit otisk prstu, snímek oční duhovky či sítnice apod.)
 - podle toho, co uživatel umí (umí správně odpovědět na náhodně vygenerovaný kontrolní dotaz)
- **autorizace** souhlas k umožnění přístupu

Pro zjednodušení udělování **úrovně oprávnění** (privilegia) k síťovým prostředkům se používají **skupiny** (globální, místní doménové, univerzální)

Použité zdroje:

http://cs.wikipedia.org/wiki/Server http://info.sks.cz/users/ki/obhajeno/FiserBC.pdf **\$TECH 16** Str. 3/3

http://en.wikipedia.org/wiki/Server_(computing)#Server_operating_systems http://cs.wikipedia.org/wiki/Real-time_Transport_Protocol http://cisco.netacad.net